

V. Milostná píseň – chvála milovaného muže

V.1

Otep myrry

Canticum Boemicale

- I Otep myrry mněť mój milý,
milujet mě z své všie síly,
a já jeho,
zmilelého;
5 proňžt netbám nic na jiného.
- II Mój milý mně biel, červen, krásen,
jako leteční den jasen.
To div z diva,
žeť sem živa,
5 proňžt se mé srdéčko znímá.
- III Vstanúc i pójdu toho dle,
poptám sobě, proňžt mé srdéčko mdlé,
řkúc: „Batičku,
zmilelíčku,
5 zev mi svú tvář, sokolíčku.
- IV Jehožt má dušě miluje,
viděli ste, zda kde tu je?
Milost silná,
žádost pilná,
5 k němužt má mysl nemylna.“
- V Když diech právě o puolnoci,
střět mě jeden z jeho moci;
tak neznámě
vzezřev na mě,
5 vecet: „Přenes mě v svém prámě!“
- VI Tehdy já naň vzezřech z nice,
domněch se svého panice.
Řech: „Kam koho?“
A on: „Toho,
5 jehož ty hledáš přemnoho.“

